

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.708 van 8 december 2016
in de zaak A. 205.288/IX-8104**

In zake: Marc VEYS
woonplaats kiezend te 2640 Mortsel
Armand Segerslei 23

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 14 juni 2012 van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie – afdeling openbaarheid van bestuur, met als kenmerk OVB/2012/36ter “doch slechts in de mate dat deze beslissing, zowel expliciet als impliciet, het beroepsschrift van [Marc Veys] van 16 februari 2012 niet gegrond of zonder voorwerp verklaart”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 232.442 van 6 oktober 2015 is het debat heropend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. X., zoon van verzoeker, is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling van het tweede jaar van de derde graad ASO wiskunde-wetenschappen, met component topsport, aan het Leonardo Topsportlyceum te Wilrijk, een school van het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Op 1 september 2011 deelt het afdelingshoofd Topsport van het Bloso aan X. mee, eensdeels, dat de vzw Vlaamse Tennisvereniging (hierna ook: de vzw VTV of de VTV) – thans: vzw Tennis Vlaanderen – hem voorgedragen heeft als kandidaat leerling/topsporter voor het schooljaar 2011-2012 en, anderdeels, dat “de selectiecommissie van het topsportconvenant” op basis van het dossier hem “dan ook een topsportstatuut A toe[kent] voor het schooljaar 2011-

2012”. Evenwel zou de vzw VTV sedert september 2011 aan X. de component topsport weigeren op basis van een eerdere, eigen beslissing van “niet-herselectie”, wat volgens verzoeker in de praktijk neerkomt op een niet langer begeleiden van X. door de sportfederatie.

Verzoeker onderneemt pogingen om een afschrift te ontvangen van de beslissing van niet-herselectie, alsook van alle documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die zijn zoon bij de vzw VTV heeft gehad, hierna het topsportdossier te noemen. Op 18 oktober 2011 vraagt zijn raadsvrouw aan de vzw VTV onder meer “alle DTS gegevens” en “het volledige dossier” van X. met als precisering: “medische verslagen, psychologische verslagen, attitude verslagen, sportieve verslagen, sporttechnische verslagen, sportvoortgang verslagen, enz.....).”

Op 7 december 2011 antwoordt de raadsman van de vzw VTV dat verzoeker van evaluaties van 15 februari 2011 en van 26 mei 2011 in bezit werd gesteld en kopie wordt nogmaals bijgevoegd, dat de betekenis van “DTS gegevens” aan de VTV niet bekend is en dat het volledige medische en paramedische dossier reeds aan X. werd bezorgd.

3.2. Verzoeker leest hierin een weigering van de vzw VTV om de gevraagde documenten mee te delen en hij gaat in beroep bij de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie (hierna: de beroepsinstantie), bedoeld in het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ (hierna: het openbaarheidsdecreet), die op 8 maart 2012 het beroep onontvankelijk verklaart.

Bij arrest nr. 218.680 van 27 maart 2012 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 8 maart 2012 van de beroepsinstantie. De Raad van State beveelt daarenboven dat de beroepsinstantie, rekening houdend met dit ar-

rest, het beroep van Marc Veys onverwijld opnieuw in overweging neemt en zich uiterlijk op 24 april 2012 over het resultaat van die heroverweging uitspreekt.

De verwerende partij heeft vervolgens in die zaak geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

Bij arrest nr. 220.190 van 5 juli 2012 vernietigt de Raad van State de beslissing van 8 maart 2012 van de beroepsinstantie, waarbij het beroepschrift van Marc Veys onontvankelijk wordt verklaard.

3.3.1. Op 9 mei 2012 verklaart de beroepsinstantie het beroepschrift van verzoeker ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

3.3.2. De beroepsinstantie beslist ten gronde eerst dat “het document met betrekking tot de beslissing van de niet-herselectie aangaande [X.] openbaar [dient] te worden gemaakt door er een afschrift van te verstrekken”.

3.3.3. Op 13 juni 2012 deelt de raadsman van de VTV aan de beroepsinstantie mee – met kopie aan verzoeker – “dat de beslissing die de selectiecommissie van de VTV op 9 juni 2011 genomen heeft om [X.] niet te herselecteren voor het schooljaar 2011-2012 als dusdanig niet formeel genotuleerd werd” en dat de VTV dus “in die zin” geen uitvoering kan geven aan de beslissing van de beroepsinstantie. Hij bezorgt daarbij aan de beroepsinstantie – en ook aan verzoeker – onder meer een document met betrekking tot de niet-herselectie van X., “waarin beschreven staat op welke manier en op welke gronden [op 9 juni 2011] de beslissing met betrekking tot [X.] tot stand gekomen is”. Dit document blijkt te zijn opgesteld op 12 juni 2012. Daarbij gaan verklaringen van de leden van de interne selectiecommissie, waarin zij zich akkoord verklaren met de niet-herselectie van X. voor het schooljaar 2011-2012. Ook afschriften van genotuleerde oudercontacten gaan als bijlage bij het document.

Een annulatieberoep dat vervolgens is ingesteld door verzoeker tegen “de beslissing, deels expliciet en deels impliciet, van de Vlaamse Tennisvereniging [van] 12 juni 2012 [...] (1) houdende de impliciete weigering om een document van 9 juni 2011, de zogenaamde beslissing van niet-herselectie van [X.], in kopie mede te delen, dit in strijd met de beslissing van 9 mei 2012 van de Vlaamse Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie [...]” wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 228.969 van 30 oktober 2014. De Raad stelt vast dat de beroepsinstantie verzoekers beroep voor dit element op 9 mei 2012 gegrond heeft verklaard en de VTV bevolen heeft een afschrift aan verzoeker mee te delen en hij overweegt:

“Van tweeën één. Ofwel bestaat geen document van 9 juni 2011, zoals verzoeker blijkbaar ook toegeeft. Van een niet zijnde document kan geen inzage worden gegeven. Ofwel bestaat het document wél en heeft de VTV aan de beslissing om er inzage van te geven op een mogelijk onvolkomen wijze materieel uitvoering gegeven. De Raad herbevestigt ten gronde wat hij daaromtrent in het tussenarrest [nr. 220.136 van 2 juli 2012] heeft geschreven: een materiële uitvoeringsmaatregel is geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling.”

3.3.4. Met betrekking tot het topsportdossier overweegt de beroepsinstantie in de voormelde beslissing van 9 mei 2012 evenwel dat “uit het onderzoek door de beroepsinstantie is gebleken dat de vzw VTV niet langer beschikt over de gevraagde documenten, gelet op het feit dat ze eerder de originelen ervan aan [X.] hebben bezorgd; dat de opgevraagde documenten bijgevolg niet meer in het bezit zijn van de vzw VTV en dus niet kunnen worden beschouwd als bestuursdocumenten in de zin van artikel 3, 4° van het openbaarheidsdecreet; dat er bijgevolg dan ook geen afschrift van kan worden verleend; dat het ingestelde beroep, wat dit onderdeel betreft, dan ook als ongegrond moet worden beschouwd”.

Op 22 mei 2012 vordert verzoeker de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de voormelde beslissing van 9 mei 2012, “in de mate dat deze beslissing het vermelde beroepsschrift [...] niet gegrond verklaart”. In hetzelfde verzoekschrift vordert verzoeker daarenboven dat de Raad van State voorlopige maatregelen zou bevelen. In het kader van

die vraag somt hij een reeks documenten op, “zonder dat deze lijst echter als exhaustief kan opgevat worden”, waarop zijn aanvraag tot openbaarmaking betrekking heeft.

Bij arrest nr. 219.579 van 31 mei 2012 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 9 mei 2012 van de beroepsinstantie, “doch enkel in de mate waarin het beroepsschrift van Marc Veys ongegrond wordt verklaard”. Overwogen wordt daarbij, onder meer:

“Ten eerste blijkt [...] dat bepaalde stukken wel nog in [...] bezit [van de VTV] en beschikbaar zouden zijn. Dit is al volledig in strijd met haar eerdere verklaring dat zij alles aan X. heeft meegegeven en er zelfs geen afschrift meer van heeft. Ten tweede zouden sommige documenten buiten haar bereik zijn omdat ze onder het medisch geheim zouden vallen of berusten bij vroegere trainers van X: dit is een geheel andere verklaring dan de bewering dat die documenten aan X. zijn meegegeven, in originele vorm. Voorts wordt gealludeerd op een falende server: ook die bewering strookt niet met de mededeling dat alle informatie aan X. is gegeven. Dit betekent meteen ook dat niet enkel onzorgvuldig is gehandeld door de beroepsinstantie, maar zelfs dat het opgegeven motief in de bestreden beslissing niet juist is. Van enige overmacht, van het medisch geheim of van het vertrek van vroegere trainers, wordt in de beslissing immers met geen woord gerept.”

De Raad beveelt voorts “dat de beroepsinstantie, rekening houdend met dit arrest, het beroep van Marc Veys onverwijld opnieuw in overweging neemt en zich uiterlijk op 15 juni 2012 over het resultaat van die heroverweging uitspreekt”.

Noch de verwerende partij, noch de VTV die in die zaak optrad als tussenkomende partij, heeft vervolgens in die procedure een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend. Bij arrest nr. 221.130 van 23 oktober 2012 vernietigt de Raad van State daarom de beslissing van 9 mei 2012 van de beroepsinstantie, doch enkel in de mate waarin het beroepsschrift van Marc Veys ongegrond wordt verklaard.

3.4.1. Met de thans bestreden beslissing van 14 juni 2012 wordt door de beroepsinstantie de eerdere beslissing van 9 mei 2012 “gedeeltelijk ingetrokken, in de mate dat het beroep als ongegrond werd verklaard”.

3.4.2. Voorts wordt in die bestreden beslissing overwogen “dat het ingestelde beroep als gegrond moet worden beschouwd, behoudens de toepassing van artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet voor bepaalde documenten en behoudens de informatie waarover de vzw VTV niet beschikt, daar het dan onbestaande bestuursdocumenten betreft”. Het beroep wordt door de beroepsinstantie “als ontvankelijk en deels gegrond, deels zonder voorwerp” beschouwd.

Meer omstandig overweegt de beroepsinstantie als volgt:

“Overwegende dat overeenkomstig artikel 7, tweede lid van het decreet van 26 maart 2004 het recht op passieve openbaarheid betrekking heeft op bestuursdocumenten; dat op grond van deze bepaling elke instantie in principe verplicht is aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten;

Overwegende dat de openbaarmaking slechts kan geweigerd worden, mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen 11 tot en met 14 van voormeld decreet;

Overwegende dat in casu de heer Marc Veys heeft gevraagd om een afschrift te bekomen van de volgende documenten met betrekking tot de vijf jaar topsportopleiding die zijn zoon [X.] bij VTV heeft gehad:

a) Een beslissing van niet-herselectie, met datum en vermelding van de namen van de beslissingnemende personen en de wettelijke grondslag van de beslissing;

b) Alle documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die [X.] bij VTV heeft gehad: medische, paramedische, conditionele, psychologische, sportieve documenten, evaluaties, besprekingen, gestelde doeleinden, visuele opnames van technische sportuitvoering, de registraties van de DTS-agenda enz

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring van de beslissing van de beroepsinstantie d.d. 9 mei 2012 bij de Raad van State zijn oorspronkelijk verzoek voor het eerst verder heeft gespecificeerd en dat hij daarbij verwijst naar de volgende documenten waarvan hij graag een afschrift had bekomen:

- alle medische verslagen en alle bloedanalyses;
- alle rapporten van de sportmedische keuringscentra en alle rapporten het conditiecentrum Athlete's Care;

- alle omzettingen van de fysiologische inspanningstesten in te respecteren hartslagzones;
- alle conditie- en trainingsschema's en alle weekagenda's;
- alle kortetermijn- en langetermijndoelstellingen die door het Topsportconvenant voor elke sporter worden voorgeschreven;
- alle evaluaties die door het Topsportconvenant voor elke topsporter worden voorgeschreven;
- alle documenten ter voorbereiding van de oudercontacten en alle rapporten van de oudercontacten;
- alle gemotiveerde aanvragen voor het bekomen van topsportstatuten;
- alle tornooievaluaties en alle tennis-videobeelden (Dartfish en andere);
- alle relevante boekhoudkundige documenten (...);
- alle sportresultaten;
- alle collectieve trainingsbesprekingen m.b.t. [X.];
- alle verslagen van de nutritionist (...);
- alle verslagen van de sportpsychologen (...);
- alle communicatie tussen VTV en het Leonardo Topsportlyceum (...);
- alle rapporten die [X.] zelf gedurende jaren in de DTS-agenda heeft ingebracht en alle conclusies, verwerkingen, die noodzakelijkerwijze uit die DTS-agenda moeten zijn voortgevloeid.

Overwegende dat de beroepsinstantie naar aanleiding van zijn nieuw onderzoek, contact heeft opgenomen met de vzw VTV, met het uitdrukkelijke verzoek om klaarheid te scheppen omtrent de vraag welke documenten de VTV nu nog in haar bezit heeft met betrekking tot het dossier van [X.]; Overwegende dat de beroepsinstantie van oordeel is dat het in casu aangewezen was om een vergadering daaromtrent te beleggen op de zetel van de vzw VTV, teneinde de noodzakelijke informatie te kunnen bekomen; dat deze vergadering is doorgegaan op 11 juni 2012 in aanwezigheid van de voorzitter van de beroepsinstantie, de raadsman van de Vlaamse overheid, [...] (bestuurder bij de vzw VTV) en de raadsman van de vzw VTV; dat op die bijeenkomst de lijst van de gewenste documenten van verzoeker stapsgewijs werd overlopen, waarbij werd aangegeven welke informatie nog in het bezit was van de VTV en welke informatie niet meer ter beschikking kan worden gesteld van verzoeker en de reden waarom dit het geval is;

Overwegende dat de beroepsinstantie op voormelde vergadering vooreerst heeft kunnen vaststellen dat de VTV niet zo maar beschikt over een gecentraliseerd dossier met betrekking tot [X.], doch dat de opgevraagde informatie verspreid zit bij verschillende personen (trainers en allerhande externe begeleiders), waarbij de vzw VTV deze dan ook bij hen moet gaan opvragen; dat dit laatste niet altijd evident blijkt te zijn, gelet op het feit dat sommigen intussen niet langer werkzaam zijn binnen de VTV;

Overwegende dat de beroepsinstantie ook heeft moeten vaststellen dat een beperkt deel van de informatie met betrekking tot topsporters digitaal wordt bewaard op een centrale server van de VTV, doch dat in juni 2011 die bewuste server defect is geraakt en een deel van de informatie definitief verloren is gegaan; dat de beroepsinstantie in verband daarmee naar een uitdrukkelijke bevestiging heeft gevraagd van dat informaticapro-

bleem en dit ook heeft bekomen in de zin van een schriftelijke verklaring van de IT-consulent van de vzw VTV, waaruit inderdaad is gebleken dat de fileserver van VTV-Wilrijk in juni 2011 is gecrasht, waardoor een aantal gegevens definitief verloren zijn gegaan;

Overwegende dat de beroepsinstantie voorts op voormelde vergadering van 11 juni 2012 op de zetel van de vzw VTV de hierna vermelde vaststellingen heeft kunnen doen met betrekking tot de lijst van documenten, zoals gevraagd door de heer Veys:

- ‘alle medische verslagen’ en ‘alle bloedanalyses’: de VTV heeft de informatie waarover zij beschikt al meegedeeld aan Marc Veys (wat ondermeer blijkt uit het mailverkeer tussen de heer Veys en de VTV op 14 juli 2011) en verwijst voor meer informatie door naar de behandelende artsen (groepspraktijk van dr. [C.G.] en dr. [E.S.] [...]);

- ‘alle rapporten van de sportmedische keuringscentra’ en ‘alle rapporten het conditiecentrum Athlete’s Care’: zelfde opmerking – Marc Veys kan zich voor meer informatie richten tot Athlete’s Care en de afdeling S.P.O.R.T.S van het UZA, waar de testen afgenomen werden;

- ‘alle omzettingen van de fysiologische inspanningstesten in te respecteren hartslagzones’: zelfde opmerking – hiervoor kan Marc Veys terecht bij dr. [C.G.] en dr. [E.S.] en desgevallend ook bij Athlete’s Care en S.P.O.R.T.S en de inspanningsfysioloog [P.P.];

- ‘alle conditie- en trainingsschema’s’ en ‘alle weekagenda’s’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle kortetermijn- en langetermijndoelstellingen die door het Topsportconvenant voor elke sporter worden voorgeschreven’: als Marc Veys daarmee de doelstellingen bedoelt zoals die door de verantwoordelijke trainers werden opgesteld in samenspraak met [X.], zal de VTV alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle evaluaties die door het Topsportconvenant voor elke topsporter worden voorgeschreven’: als Marc Veys daarmee de evaluaties bedoelt zoals die door de verantwoordelijke trainers gebeurd zijn tijdens de oudercontacten, zal de VTV alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle documenten ter voorbereiding van de oudercontacten’ en ‘alle rapporten van de oudercontacten’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle gemotiveerde aanvragen voor het bekomen van topsportstatuten’: er moeten geen gemotiveerde aanvragen gedaan worden bij Bloso in de mate dat er aan de selectiecriteria voldaan is – de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle tornooievaluaties’ en ‘alle tennis-videobeelden (Dartfish en andere)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle relevante boekhoudkundige documenten (...)’: die documenten zullen onmiddellijk worden bezorgd aan verzoeker;

- ‘alle sportresultaten’: deze vraag is veel te algemeen geformuleerd – in de mate dat Marc Veys zelf de tennisresultaten van zijn zoon niet kent en

hij ze niet kan terugvinden op o.a. de website van de VTV, zal de VTV die aan hem bezorgen;

- ‘alle collectieve trainingsbesprekingen m.b.t. [X.]’: in de mate dat er vanuit collectieve besprekingen individuele verslagen bestaan die betrekking hebben op [X.] zal de VTV die verslagen bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle verslagen van de nutritionist (...)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker – Marc Veys kan zich voorts rechtstreeks richten tot de nutritionist, [...];

- ‘alle verslagen van de sportpsychologen (...)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker – Marc Veys kan zich voorts rechtstreeks richten tot de sportpsychologen, in het bijzonder de heren [...] en mevrouw [...];

- ‘alle communicatie tussen VTV en het Leonardo Topsportlyceum (...)’: de communicatie met de school gebeurt doorgaans op informele basis (mondeling) en heeft/had enkel betrekking op praktische afspraken; het gaat hier bijgevolg niet om bestaande bestuursdocumenten in de zin van artikel 3, 4° van het openbaarheidsdecreet; dat van onbestaande bestuursdocumenten uiteraard geen afschrift kan worden verleend;

- ‘alle rapporten die [X.] zelf gedurende jaren in de DTS-agenda heeft ingebracht’ en ‘alle conclusies, verwerkingen, die noodzakelijkerwijze uit die DTS-agenda moeten zijn voortgevloeid’: in de mate dat Marc Veys doelt op het DTC-systeem (Digital Tennis Coach) kan de VTV de gevraagde info niet bezorgen; dat de beroepsinstantie heeft vastgesteld dat het DTC-programma eigendom is van een externe firma (firma Milestone) en dat programma werd ter beschikking gesteld van de diverse sportfederaties, zo ook van de VTV; dat de gegevens die de sporters zelf dienden in te vullen, rechtstreeks bij die firma terecht kwamen, die op haar beurt dan in contact stond met de inspanningsfysioloog [...], dat de vzw VTV zelf bijgevolg niet beschikt over de DTC-gegevens, zodat het hier gaat om onbestaande bestuursdocumenten – Marc Veys kan zich richten tot [...] van de firma Milestone en/of tot [...], die als inspanningsfysioloog de conclusies uit het DTC-systeem ontving;

Overwegende dat de beroepsinstantie voorts heeft kunnen vaststellen dat de raadsman van de vzw VTV op 13 juni 2012 een schrijven heeft gericht (via e-mail) aan de beroepsinstantie, waarbij de hiervoor vermelde vaststellingen op de vergadering van 11 juni 2012 schriftelijk werden bevestigd; dat van dit schrijven tevens een afschrift werd toegestuurd aan verzoeker, de heer Marc Veys;

Overwegende dat in voormeld schrijven van de vzw VTV dus heel uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de VTV in de loop van de komende weken alle inspanningen zal blijven doen die redelijkerwijze mogelijk zijn om de informatie die zij kan terugvinden over [X.] te verzamelen via de trainers en via de back up van de gecrashte server; dat zij al die informatie zo veel als mogelijk zal groeperen en daarbij voorstelt om die vervolgens ter beschikking te stellen van Marc Veys op een USB-stick;

Overwegende dat als bijlage 6 bij voormeld schrijven, alle relevante boekhoudkundige documenten intussen werden bezorgd aan de heer Marc

Veys; dat het ingestelde beroep, wat dit onderdeel betreft, dan ook als zonder voorwerp moet worden beschouwd;

Overwegende dat de VTV in zijn schrijven wel verwijst naar de bescherming van de privacy van andere individuen, die moet worden gerespecteerd; dat de VTV daarmee dus eigenlijk verwijst naar de toepassing van artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet; dat dit artikel bepaalt dat een instantie een aanvraag tot openbaarmaking afwijst indien de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt;

Overwegende dat, hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, de in artikel 13,2° bedoelde uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect vertoont; dat de decreetgever weliswaar van oordeel was dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar er desondanks op wijst dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2002-2003, nr. 1732/1, blz.25);

Overwegende dat de beroepsinstantie heeft vastgesteld dat in bepaalde documenten (verslagen, rapporten, evaluaties) inderdaad gegevens voorkomen met betrekking tot andere topsporters; dat de persoonsgegevens met betrekking tot die andere topsporters onmiskenbaar vallen onder de privacywetgeving; dat het vrijgeven van die informatie wel degelijk een inbreuk zou uitmaken op het privéleven van die sporters; dat de vzw VTV dan ook terecht een beroep doet op de uitzonderingsgrond van artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet; dat dit concreet betekent dat documenten die niet alleen betrekking hebben op [X.], niet meegedeeld zullen worden in de mate dat de informatie over [X.] niet afgescheiden kan worden; dat in de mate van het mogelijke uiteraard wel moet worden gestreefd naar een gedeeltelijke openbaarmaking in dat geval van die desbetreffende documenten, zoals voorgeschreven door artikel 9 van het openbaarheidsdecreet;

Overwegende dat de beroepsinstantie tenslotte ook heeft kunnen vaststellen dat er intussen ook een burgerlijk rechtsgeding aanhangig is (dagvaarding van 23 april 2012) voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen tussen enerzijds de heer Marc Veys (tevens huidig verzoeker in dit openbaarheidsdossier) en anderzijds BLOSO en de vzw VTV, waarbij een aanzienlijke schadevergoeding wordt gevraagd, alsook de afgifte van het volledige dossier; dat de beroepsinstantie, prima facie, van oordeel is dat de openbaarmaking van de documenten zoals ze het voorwerp uitmaken van huidig openbaarheidsverzoek, geen beletsel uitmaakt voor een eerlijk proces met betrekking tot voormeld burgerlijk rechtsgeding; dat de beroepsinstantie meent dat de documenten die openbaar zullen gemaakt worden door de vzw VTV niet zullen interveniëren in de hangende burgerlijke procedure;

Overwegende dat de beroepsinstantie dan ook moet concluderen, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, dat het ingestelde beroep als gegrond moet

worden beschouwd, behoudens de toepassing van artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet voor bepaalde documenten en behoudens de informatie waarover de vzw VTV niet beschikt, daar het dan onbestaande bestuursdocumenten betreft.”

De beroepsinstantie concludeert daarop dat de volgende documenten uit het dossier aangaande X. openbaar dienen te worden gemaakt “door er een afschrift van te verstrekken, in de mate zoals hierna beschreven”:

“- ‘alle medische verslagen’ en ‘alle bloedanalyses’: naast de door de VTV al ter beschikking gestelde informatie aan Marc Veys, wordt verzoeker doorverwezen voor meer informatie naar de behandelende artsen [de namen volgen];

- ‘alle rapporten van de sportmedische keuringscentra’ en ‘alle rapporten [van] het conditiecentrum Athlete’s Care’: zelfde opmerking – Marc Veys kan zich voor meer informatie richten tot Athlete’s Care en de afdeling S.P.O.R.T.S van het UZA, waar de testen afgenomen werden;

- ‘alle omzettingen van de fysiologische inspanningstesten in te respecteren hartslagzones’: zelfde opmerking – hiervoor kan Marc Veys terecht bij dr. [...] en dr. [...] en desgevallend ook bij Athlete’s Care en S.P.O.R.T.S en de inspanningsfysioloog [...];

- ‘alle conditie- en trainingsschema’s’ en ‘alle weekagenda’s’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle kortetermijn- en langetermijnsdoelstellingen die door het Topsportconvenant voor elke sporter worden voorgeschreven’: als Marc Veys daarmee de doelstellingen bedoelt zoals die door de verantwoordelijke trainers werden opgesteld in samenspraak met [X.], zal de VTV alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle evaluaties die door het Topsportconvenant voor elke topsporter worden voorgeschreven’: als Marc Veys daarmee de evaluaties bedoelt zoals die door de verantwoordelijke trainers gebeurd zijn tijdens de oudercontacten, zal de VTV alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle documenten ter voorbereiding van de oudercontacten’ en ‘alle rapporten van de oudercontacten’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle gemotiveerde aanvragen voor het bekomen van topsportstatuten’: er moeten geen gemotiveerde aanvragen gedaan worden bij Bloso in de mate dat er aan de selectiecriteria voldaan is – de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle tornooievaluaties’ en ‘alle tennis-videobeelden (Dartfish en andere)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker;

- ‘alle sportresultaten’: deze vraag is veel te algemeen geformuleerd – in de mate dat Marc Veys zelf de tennisresultaten van zijn zoon niet kent en

hij ze niet kan terugvinden op o.a. de website van de VTV, zal de VTV die aan hem bezorgen;

- ‘alle collectieve trainingsbesprekingen m.b.t. [X.]’: in de mate dat er vanuit collectieve besprekingen individuele verslagen bestaan die betrekking hebben op [X.] zal de VTV die verslagen bezorgen aan verzoeker;
- ‘alle verslagen van de nutritionist (...)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker – Marc Veys kan zich voorts rechtstreeks richten tot de nutritionist, [...];
- ‘alle verslagen van de sportpsychologen (...)’: de VTV zal alle informatie waarover zij beschikt bezorgen aan verzoeker – Marc Veys kan zich voorts rechtstreeks richten tot de sportpsychologen, in het bijzonder de heren [...] en mevrouw [...].”

Het beroep wordt “voor het overige [...] afgewezen als ongegrond, voor zover het gaat om de openbaarmaking van bepaalde documenten die afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van derden en voor zover het gaat om bestuursdocumenten die niet in het bezit zijn van de vzw VTV”.

Het is van deze beslissing van 14 juni 2012 dat verzoeker met het voorliggende beroep de gedeeltelijke vernietiging vraagt. Bij arrest nr. 220.137 van 2 juli 2012 is zijn vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging ervan verworpen.

3.5. Op 9 juli 2012 stelt ook de vzw VTV een beroep in tot nietigverklaring van de beslissing van de beroepsinstantie van 14 juni 2012, evenals van de beslissing van de beroepsinstantie van 9 mei 2012 “in de mate dat die niet ingetrokken werd door de [...] beslissing van 14 juni 2012”.

Bij arrest nr. 228.967 van 30 oktober 2014 stelt de Raad van State in die zaak vast dat de VTV geen bestuursinstantie is in de zin van artikel 3, 1°, eerste lid, a) en b), van het openbaarheidsdecreet. Hij stelt voorts vast dat in het auditorsverslag nog geen onderzoek is gedaan uit het oogpunt van artikel 3, 1°, eerste lid, c), van het openbaarheidsdecreet en heropent het debat voor een aanvullend onderzoek.

Bij arrest nr. 232.441 van 6 oktober 2015 verwerpt de Raad van State dit beroep. In dit arrest wijst de Raad erop dat de vzw VTV een bestuursinstantie is in de zin van artikel 3, 1°, eerste lid, c), van het openbaarheidsdecreet omdat zij “door de Vlaamse overheid is belast met de uitoefening van een taak van algemeen belang in de zin van het openbaarheidsdecreet”, dat “enkel voor de documenten die de weergave zijn van informatie waarover [de vzw VTV] beschikt in het kader van de uitoefening van die taak van algemeen belang, [...] zij aan de openbaarheidsverplichtingen is onderworpen” en dat met dit arrest “nog niet [is] gezegd dat de documenten waarvan de bestreden beslissing de openbaarheid beveelt, [...] effectief betrekking hebben op die verantwoordelijkheid”.

3.6. Op dezelfde dag, 6 oktober 2015, heropent de Raad bij arrest nr. 232.442 het debat in de huidige zaak, omdat het auditoraatsonderzoek ook in deze zaak tot dezelfde ontvankelijkheidskwestie was beperkt.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

4.1. Verzoeker vordert niet de nietigverklaring van de beslissing van de beroepsinstantie in haar geheel, doch enkel in zoverre de beroepsinstantie zijn beroepschrift van 16 februari 2012 “niet gegrond of zonder voorwerp verklaart”.

4.2. Verzoeker vordert met andere woorden *niét* de nietigverklaring van de bedoelde beslissing, in zoverre de beroepsinstantie beslist:

- om haar beslissing van 9 mei 2012 in te trekken;
- om het door verzoeker ingestelde beroep ontvankelijk te verklaren;
- om ditzelfde beroep deels gegrond te verklaren.

4.3. Blijft met andere woorden wel door verzoeker bestreden: dezelfde beslissing,

- “voor zover het gaat om bestuursdocumenten die niet in het bezit zijn van de vzw VTV”, omdat de beroepsinstantie hierover beslist dat het beroep zonder voorwerp is “daar het dan onbestaande bestuursdocumenten betreft”;
- voor zover de beroepsinstantie het beroep ongegrond verklaart “voor zover het gaat om de openbaarmaking van bepaalde documenten die afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van derden”.

5.1. Verzoeker en de vzw VTV zijn ook in een geschil bij de justitiële rechter verwikkeld. In zijn memorie van wederantwoord refereert verzoeker aan “nieuwe feiten” die “gebleken” zijn ingevolge een “parallel” dossier voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen. Daarbij gaat het blijkbaar niet zozeer om nieuwe feiten, maar wel om documenten waarvan, zo stelt verzoeker, hij het bestaan niet kende. Voorts ontleent verzoeker ook aan dit dossier kritiek met betrekking tot criteria die zijn zoon niet heeft gehaald maar die niet de officiële criteria zouden zijn en over een foutieve toepassing van de officieuze rankingcriteria.

5.2.1. Aldus zijn er volgens verzoeker documenten – stavingsdocumenten en een anoniem medisch verslag – die gelieerd zouden zijn aan de niet-herselectiebeslissing van 12 juni 2012.

Onder voorbehoud van wat hierna *sub* 5.2.3 over het “anoniem medisch verslag” wordt overwogen, zijn die stavingsstukken echter, zoals vastgesteld *sub* 3.3.3, als bijlage bij de beslissing van 12 juni 2012 aan verzoeker meegedeeld.

5.2.2. Verzoeker verliest voorts uit het oog dat de beroepsinstantie in de thans bestreden beslissing uitspraak heeft gedaan over zijn vraag tot openbaarmaking van “[a]lle documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die [X.] bij VTV heeft gehad: medische, paramedische, conditionele, psychologische, sportieve documenten, evaluaties, besprekingen, gestelde

doeleinden, visuele opnames van technische sportuitvoering, de registraties van de DTS-agenda enz”.

Die verzameling van voormelde “alle documenten” is steeds gemakshalve in deze procedure het topsportdossier van X. genoemd.

Zoals in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, heeft verzoeker zelf, in het kader van de procedures bij de Raad van State en weliswaar zonder exhaustief te willen zijn, nader gespecificeerd van welke documenten hij een afschrift wenste te verkrijgen. Het kan de beroepsinstantie niet kwalijk worden genomen, ook al heeft verzoeker die precisering niet gedaan op verzoek van de bestuursinstantie zelf overeenkomstig artikel 18 van het openbaarheidsdecreet, dat zij deze opsomming opvat als de wijze waarop de aanvrager beoogt “zijn aanvraag te specificeren of te vervolledigen”, nu die aanvraag aanvankelijk toch bijzonder algemeen was geformuleerd.

Het gaat vervolgens niet de redelijkheid te buiten, maar toont integendeel de bereidheid van de beroepsinstantie om verzoeker ter wille te zijn om niet in de onzorgvuldigheid te vervallen die in de voormelde schorsingsarresten nrs. 218.680 en 219.579 *prima facie* werd vastgesteld, als zij bij het plaatsbezoek dan specifiek naar die gespecificeerde documenten nader onderzoek verricht en die documenten in het bijzonder in haar beslissing ter sprake brengt.

5.2.3. In de mate dat in de door verzoeker initieel opgevraagde documenten bovendien zou worden verwezen naar of melding gemaakt worden van andere documenten die betrekking hebben op de vijf jaar topsportopleiding die X. bij de vzw VTV heeft gehad, dienen deze laatste eveneens geacht begrepen te zijn in verzoekers oorspronkelijke vraag tot openbaarmaking van het topsportdossier van zijn zoon. Zo omvat zijn initiële vraag naar de medische verslagen ook het “anoniem medisch verslag” waaruit zou zijn geciteerd in het document van 12 juni 2012, vooropgesteld dat het daar geciteerde “Advies van de medische begeleiding o.l.v. Dokter [C.G.]” niet louter mondeling aan de VTV is meegedeeld.

De eveneens in de memorie van wederantwoord vermelde documenten “van begin 2010-2011” waarbij in samenspraak met X. de doelstellingen worden vastgesteld en besproken, zijn geen ‘nieuw feit’, maar vallen eveneens onder de initiële aanvraag van verzoeker naar de bestuursdocumenten over de doelstellingen en evaluaties die door de trainers zijn opgesteld.

Om die reden moet de beroepsinstantie worden geacht over hun openbaarmaking te hebben geoordeeld zoals over de andere documenten: het beroep is in principe gegrond, tenzij en voor zover het documenten betreft die niet in het bezit zijn van de vzw VTV en behoudens toepassing van artikel 13, 2°, van het openbaarheidsdecreet als het om documenten gaat waarvan de openbaarmaking afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

5.2.4. Voor zover het “parallel dossier” nog van het bestaan van andere documenten zou doen blijken, die geen deel uitmaken van ‘het topsportdossier’ zoals door verzoeker nader omschreven, kan de beroepsinstantie moeilijk worden verweten dat zij over hun openbaarmaking geen uitspraak deed.

5.2.5. Daar waar verzoeker stelt dat verkeerde criteria werden toegepast of dat er een foutieve toepassing van de officieuze rankingcriteria is geschied, betreft zijn kritiek de inhoud van die documenten en meer bepaald de beslissing tot niet-herselectie van X. Dat aspect valt echter buiten het voorwerp van het huidige beroep.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Vraagstelling

6. In haar laatste memorie oppert de verwerende partij “de vraag naar de al dan niet blijvende aanwezigheid, in hoofde van de verzoeker, van zijn belang, zo niet naar zijn hoedanigheid, nu zijn zoon inmiddels meerderjarig is geworden, terwijl geen hervatting van geding voorligt”.

Beoordeling

7.1. Het is niet duidelijk of de verwerende partij met haar vraag beoogt om uitdrukkelijk een ontvankelijkheidsexceptie op te werpen, dan wel of zij de Raad van State wenst aan te porren om de ontvankelijkheid ambtshalve te onderzoeken.

Hoe dan ook ziet de Raad niet welke weerslag het verwerven van de meerderjarigheid door X. moet hebben op het voorliggende beroep, dat in eigen naam is ingesteld door een verzoekende partij die bij een bestuursinstantie openbaarheid heeft gevraagd van bepaalde documenten, die tegen de weigering tot openbaarmaking in eigen naam een beroep heeft ingesteld bij de beroepsinstantie en die aldus uiteraard ook de rechtstreekse en enige adressaat is van de door haar bestreden beslissing van de beroepsinstantie.

Het zal aan de beroepsinstantie en niet aan de Raad van State toevallen om in voorkomend geval, na een eventuele nietigverklaring, in het kader van de rechtsherstellende beslissing te onderzoeken of de meerderjarigheid van X. al dan niet een weerslag heeft op de toepassing van bepaalde uitzonderingsgronden op de gevraagde openbaarmaking.

7.2. De exceptie kan niet slagen.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een rubriek “middelen afgeleid uit de wijze van besluitvorming van de Beroepsinstantie” voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel, het hoorrecht en “het grond-

recht van de openbaarheid van de bestuursdocumenten”. Hij betreft de voormelde geschonden geachte beginselen en grondrechten op de wijze van besluitvorming van de beroepsinstantie. Hij stelt:

“Wanneer de verschillende stellingen van de Beroepsinstantie worden geconfronteerd met de respectieve beweringen van VTV zoals tot uitdrukking gebracht in de brief van 13 juni 2012, wordt de merkwaardige vaststelling gedaan dat ‘feitenvinding’ en ‘besluitvorming’ voor de Beroepsinstantie betekenen dat de Beroepsinstantie gewoon letterlijk de beweringen van VTV overneemt.

De Beroepsinstantie verwijst naar een voorafgaande vergadering met VTV. Als bij deze handeling van feitenvinding (uitgevoerd door één lid van de Beroepsinstantie) de Beroepsinstantie en VTV tot een gemeenschappelijke tekst zijn gekomen, betekent dit enkel dat de collegiaal samengestelde Beroepsinstantie geen onpartijdige beslissing meer achteraf heeft genomen.

Hieruit kan enkel worden afgeleid:

- ten eerste, dat de Beroepsinstantie geen enkele rekening houdt met de stellingen van verzoeker in zijn beroepsschrift;
- ten tweede, dat de Beroepsinstantie verzoeker niet bij de bespreking betreft van de documenten en niet behandelt op dezelfde wijze als zij de andere partij behandelt;
- ten derde, dat de Beroepsinstantie het niet nodig acht om de beweringen van VTV aan een kritisch onderzoek te onderwerpen;
- ten vierde, dat de Beroepsinstantie het niet nodig acht lessen te trekken uit het feit dat VTV reeds in de vorige fase leugenachtige verklaringen had afgelegd over de zgn. overdracht van documenten in origineel.

Op deze wijze worden miskend:

- het bestuurlijke zorgvuldigheidsbeginsel

De miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel vloeit voort uit de analyse van de wijze waarop de Beroepsinstantie formeel te werk is gegaan, maar zal ook blijken uit de ongegrondheid, veelal zinledigheid, van de inhoudelijke replieken die zij formuleert op de aanvraag van concrete documenten.

- het bestuurlijke beginsel van de onpartijdigheid en de plicht om ook de schijn van onpartijdigheid te bewaren

Door de elementen die verzoeker aangeeft in zijn beroepsschrift volledig te negeren, door verzoeker niet uit te nodigen voor de bespreking van de documenten en door terzelfdertijd de beweringen van het betrokken bestuur zonder enige kritische houding letterlijk over te nemen, toont de Beroepsinstantie zich partijdig.

- het bestuurlijke beginsel om de burger tegen wie een ingrijpende beslissing wordt genomen te horen: *audi et alteram partem*.

De Beroepsinstantie vindt het wel nodig de aanvraag te bespreken met VTV maar nodigt verzoeker niet uit om zijn kennis van het bronnenmateriaal te laten toelichten.

- het wezen zelf van het fundamentele grondrecht van de openbaarheid van de bestuursdocumenten, zoals door artikel 32 van de Grondwet alsmede door het reeds geciteerde Openbaarheidsdecreet gesteld.
Indien de Beroepsinstantie systematisch klakkeloos de beweringen van de betrokken bestuursinstanties overneemt, is het grondwettelijke beginsel van de bestuurlijke openbaarheid meteen dode letter.”

9. In zijn laatste memorie neemt verzoeker aanstoot aan de laatste memorie van de verwerende partij, die hij zo leest dat zij verwijst naar het gebrek aan medewerking van de VTV bij het plaatsbezoek van de beroepsinstantie. Dit bewijst ten overvloede het onzorgvuldige optreden van de beroepsinstantie, aldus verzoeker.

Beoordeling

10. Artikel 25 van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 bepaalt dat als er een beroep aanhangig wordt gemaakt, de beroepsinstantie alle bestuursdocumenten ter plaatse kan inzien of ze opvragen bij de betrokken instantie. De beroepsinstantie kan alle betrokken partijen en deskundigen horen en de personeelsleden van de instantie om extra inlichtingen vragen.

Artikel 26, eerste zin, van hetzelfde decreet bepaalt bovendien dat de beroepsinstantie haar taak volledig onafhankelijk en neutraal uitoefent.

11. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de beroepsinstantie zich ter plaatse bij de vzw VTV heeft begeven teneinde “de lijst van de gewenste documenten van verzoeker stapsgewijs [te] overlopen”.

Eerder dan een schending te zijn van de onpartijdigheid van de beroepsinstantie, dient het overleg tussen de beroepsinstantie en de bestuursinstantie te worden begrepen als de uitoefening van de onderzoeksbevoegdheid van de beroepsinstantie zoals neergeschreven in voormeld artikel 25 van het openbaarheidsdecreet. Daarmee speelt de beroepsinstantie in op datgene wat verzoeker in essentie vraagt: het verkrijgen van een afschrift van de thans niet meer ter

zake zijnde beslissing tot niet-herselectie en van het topsportdossier, inzonderheid van de documenten zoals door verzoeker gespecificeerd in zijn verzoekschrift voor de Raad van State. Zij vergewist zich ter plaatse en in rechtstreeks contact met de VTV van het bestaan, de vorm en de beschikbaarheid van deze informatie.

Er valt niet in te zien hoe de beroepsinstantie ook maar enig gevolg zou kunnen geven aan de specifieke vraag van verzoeker, zonder gebruik te maken van haar onderzoeksbevoegdheid. Nu eerder was gebleken dat de VTV zichzelf tegensprak in haar eerdere verklaringen, moet de beslissing van de beroepsinstantie om niet af te gaan op loutere verklaringen maar ter plaatse zelf een en ander te verifiëren, veeleer in het voordeel van verzoeker worden opgevat. Door aldus te handelen wil de beroepsinstantie precies tegemoetkomen aan het fundamentele recht zoals vervat in artikel 32 van de Grondwet. De brief van de VTV waaraan verzoeker refereert, bevestigt namens de VTV wat de bevindingen waren van de beroepsinstantie bij het plaatsbezoek. Uit niets blijkt dat er tussen de beroepsinstantie en de bestuursinstantie afspraken zouden zijn gemaakt of dat de beroepsinstantie klakkeloos de beweringen van de bestuursinstantie heeft overgenomen.

12. In de door verzoeker gewraakte passus van haar laatste memorie doet de verwerende partij niets méér dan erop wijzen dat de vzw VTV geen administratieve overheid is, maar een bestuursinstantie van een bijzondere soort, namelijk die bedoeld in artikel 4, § 1, 10°, van het openbaarheidsdecreet. De verwerende partij wijst erop dat de beroepsinstantie om die reden bij een plaatsbezoek “zonder enig mogelijk coërcitief optreden, laat staan macht, [zal] stoten op de graad van bereidwilligheid (of het relatieve gebrek daaraan) van de voorzitter van de v.z.w. Tennis Vlaanderen zelf, wat betreft het bestaan, de opzoeking en de verschaffing van enig document”. Die feitelijke vaststelling is correct en vermag niet in hoofde van de beroepsinstantie enige onzorgvuldigheid aan te tonen.

13. Het openbaarheidsdecreet regelt de procedure die wordt gevolgd bij de behandeling van een beroep. Zoals gezien hoort hierbij de mogelijk-

heid voor de beroepsinstantie van een plaatsbezoek. De beroepsinstantie is geen rechtscollège en zij beslist autonoom of en wanneer zij partijen wenst te horen. Zoals de afhandeling van het beroep – inclusief de eventuele onderzoeksdaden van de beroepsinstantie – in het decreet is opgevat, is van een verplichte aanwezigheid van de klager bij dit plaatsbezoek of een tegensprekelijk debat geen sprake. De Raad van State mag zich niet uitspreken over kritiek op keuzes van de decreetgever.

14. Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Vooraf

15. Onder een opschrift “middelen afgeleid uit de inhoudelijke beslissingen van de Beroepsinstantie” overloopt en becommentarieert verzoeker van bladzijde 7 tot bladzijde 15 van zijn inleidend verzoekschrift de overwegingen van de beroepsinstantie. Deze uiteenzetting is genummerd van a) tot p) en elk aldus genummerd onderdeel van de uiteenzetting besluit met dezelfde zin: “middelen: miskennen van het bestuurlijke zorgvuldigheidsbeginsel, miskennen van het grondrecht van de bestuurlijke openbaarheid.”

16.1. Het auditoraat heeft in zijn verslag het geheel van de punten a) tot p) dan ook terecht opgevat als samen vormende een tweede middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van “het grondrecht van de bestuurlijke openbaarheid”.

16.2. Vervolgens merkt het auditoraat in zijn verslag op dat de uiteenzetting van verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift in categorieën kan worden onderverdeeld. De eerste categorie zijn “argumenten waarin hij de vraag stelt waarom nog geen uitvoering werd gegeven aan de bestreden beslissing (letters g, j en k)”.

Vervolgens gaat het auditorsverslag in op de punten g, j en k, uit verzoekers betoog, waarin verzoeker telkens de vraag stelt waarom nog geen uitvoering werd gegeven aan de bestreden beslissing. Het betreft, aldus verzoeker, alle conditie- en trainingsschema's, alle weekagenda's, alle toernooi-evaluaties en alle tennisvideobeelden en alle relevante boekhoudkundige documenten. De beroepsinstantie beslist dat deze documenten zullen worden bezorgd en dit is, aldus verzoeker, nog niet gebeurd.

Het auditorsverslag wijst erop dat de argumenten vermeld onder de letters g, j en k, niet kunnen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Toegelicht wordt dat uit het openbaarheidsdecreet duidelijk blijkt dat de beroepsinstantie het beroep kan inwilligen of afwijzen. Wanneer de beroepsinstantie *in casu* oordeelt dat het beroep wordt ingewilligd en dat de VTV wordt opgedragen de kwestieuze documenten te bezorgen, betreft dit de uitvoering van de door de beroepsinstantie genomen beslissing. De vraag of de bestreden beslissing wordt nageleefd is een zaak van uitvoering en handhaving. In het kader van de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing kan dit evenwel niet leiden tot de nietigverklaring ervan.

16.3. Diezelfde gedachtegang geldt ook, aldus het auditorsverslag, voor de opmerkingen in de punten h en i. Het betreft dan de documenten waarin de doelstellingen door de trainers in overleg met X. zijn neergeschreven en de latere evaluaties van die doelstellingen en de documenten waarbij de VTV voor X. het topsportstatuut aanvroeg bij BLOSO. Ook dit zijn, zo stelt het auditorsverslag, onderdelen van de beslissing waarbij verzoeker van de beroepsinstantie “datgene wat hij vraagt, verkrijgt of zou moeten verkrijgen”.

16.4. Verzoeker spreekt deze beoordeling in zijn laatste memorie niet tegen.

16.5. De Raad valt op zijn beurt deze beoordeling bij en voegt daar ambtshalve nog aan toe, dat verzoeker zich in de letters g, h, i, j en k, in wezen

richt tot een niet door hem aangevochten onderdeel van de bestreden beslissing, namelijk voor zover zijn beroep gegrond is verklaard.

16.6. De grieven uiteengezet in de letters g, h, i, j en k, zijn niet ontvankelijk.

16.7. Volledigheidshalve merkt de Raad van State op dat een aanvrager overeenkomstig artikel 22 van het openbaarheidsdecreet bij de beroepsinstantie óók een beroep kan instellen “in geval van een onwillige uitvoering van een beslissing”, maar dat het thans voorliggende annulatieberoep vanzelfsprekend niet is op te vatten als gericht tegen een uitspraak over een dergelijk beroep aangezien dat het instellen van een nieuw beroep bij de beroepsinstantie veronderstelt gericht tegen het feit dat de positieve beslissing van 14 juni 2012 niet of slechts gedeeltelijk is uitgevoerd.

17. Te noteren valt dat verzoeker in dit middel nalaat welbepaalde artikelen of artikelonderdelen van de toepasselijke openbaarheidswetgeving – en in de limiet zelfs die openbaarheidswetgeving zelf – als geschonden aan te merken. Slechts sporadisch vermeldt hij in zijn toelichting een bepaling van het openbaarheidsdecreet. Staande voor een vordering tot nietigverklaring van een beslissing van de beroepsinstantie van de Vlaamse Gemeenschap, is het uiteraard niet moeilijk te begrijpen dat het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 de toetssteen is voor de beoordeling van de zaak. Het grondwettelijk recht van openbaarheid van bestuurshandelingen zoals vastgelegd in artikel 32 van de Grondwet heeft immers op Vlaams niveau in dit decreet een neerslag gekregen. De Raad van State heeft de kritiek van verzoeker dan ook gelezen in het licht van die bepalingen van het openbaarheidsdecreet waarmee de aangevoerde grieven volgens een eenvoudige lectuur in verband gebracht kunnen worden, ook indien verzoeker ze zelf niet vermeldt. Indien verzoeker had bedoeld zijn grieven op andere bepalingen van het openbaarheidsdecreet te betrekken dan die welke de Raad erin heeft gelezen, dan dient hij enkel zijn eigen onnauwkeurigheid te verwijten.

18. Ten slotte zij nog opgemerkt dat de verwerende partij heeft nagelaten om in haar memorie van antwoord ook maar enig verweer ten gronde te voeren.

Uiteenzetting van het middel

19. Verzoekers niet te resumeren betoog in de punten a tot f en l tot p, wordt hierna woordelijk weergegeven:

“a) Bewering van de Beroepsinstantie ‘dat de VTV niet zo maar beschikt over een gecentraliseerd dossier met betrekking tot [X.]’

Omtrent dit excuus, dat de Beroepsinstantie overneemt van VTV, moet worden opgemerkt dat verzoeker reeds op 13 juli 2011 [het] dossier [van X.] heeft opgevraagd (mail als bijlage) en dat dat verzoek op 18 oktober 2011 werd herhaald door toenmalige raadvrouw van verzoeker [...].

De plicht van VTV om documenten ter beschikking te stellen is een rechtstreeks decretale plicht en bestaat reeds sinds de oorspronkelijk aanvraag. Dit is inmiddels 10 maanden geleden. VTV heeft geen enkel excuus om in de tussentijd niet een centraal dossier voor [X.] te hebben samengesteld.

Daartegenover staat dat VTV op 12 juni 2012 zelf een beslissing genomen heeft waarin zij de niet-herselectie van [X.] opnieuw laat vaststellen en de constitutieve elementen van die oorspronkelijke beslissing voor het eerst constitutief vaststelt (het ‘dispositief’ van de beslissing, de datum, de ondertekenaars en de motivatie), en daarbij blijkbaar zonder problemen een reeks van documenten aanwendt die aan verzoeker werd geweigerd, doch die onmiddellijk ter beschikking lagen van VTV!

De bewering als zou er geen gecentraliseerd dossier zijn, is diensgevolge zowel ongeloofwaardig als irrelevant: indien VTV vóór de aanvraag zo slordig zou zijn geweest om haar documenten niet te centraliseren, had zij dat zeker moeten doen van zodra de aanvraag, gebaseerd op een grondwettelijk recht, door de verzoeker werd gedaan.

Verder is niet de centralisering van belang, wel de bereikbaarheid van de documenten; welnu, die bereikbaarheid blijkt veel beter te liggen voor het eigen gebruik van VTV dan voor de toepassing van de openbaarheid, zodanig dat verzoeker zelfs expliciet documenten krijgt tegengeworpen die zijzelf niet vermag te ontvangen.

[...]

b) Bewering van de Beroepsinstantie dat de opgevraagde informatie verspreid zit bij verschillende personen: ‘trainers en allerhande externe begeleiders, waaronder personen die zelfs niet meer werkzaam zouden zijn bij VTV’

Een administratieve overheid vormt een eenheid en een uniek aanspreekpunt voor wat de handelingen van zijn ‘personeel’ betreft, ook naar het verleden toe.

[X.] is leerling in het topsportonderwijs en heeft als enige aanspreekpunten: het Leonardo Lyceum Topsport, voor wat de schoolse vorming betreft, en de VTV, voor wat de sportspecifieke opleiding betreft.

Alle personeel en zelfs de ‘allerhande externe begeleiders’ zijn zowel op feitelijke als juridische basis verbonden aan de VTV en niet aan [X.]. Hiervoor is VTV ondertussen ook reeds bijna 15.000 euro betaald geworden! (rekening als bijlage)

Als het openbaarheidsbeginsel enkel geldt als een abstracte lege doos, waarbij de bestuursinstanties vermogen te verwijzen naar iedereen die contractueel diensten levert, bestaat er geen administratieve openbaarheid meer.

Ten eerste brengt VTV geenszins enig bewijs of aanwijzing aan dat ‘vroegere trainers’ hun dossiers niet aan VTV zouden bezorgen bij het beëindigen van de ‘personeelsrelatie’. De idee dat personeelsleden die uit de dienst verdwijnen de door hen behandelde dossiers zonder protest van VTV mogen meenemen, is ronduit belachelijk.

Ten tweede spreekt het Openbaarheidsdecreet in generieke termen over de ‘personeelsleden’ van de bestuursinstantie, ongeacht welk soort juridische relatie hen verbindt met de bestuursinstantie. Voor geen enkel van de personen of instanties waar de Beroepsinstantie verzoeker heen stuurt, heeft de Beroepsinstantie aangetoond dat de personeelsband verbroken is. Zonder bewijs van het tegendeel zijn alle betrokkenen personeelsleden. De creatie van de status ‘allerhande externe begeleiders’ is irrelevant voor de toepassing van de Openbaarheidswetgeving. Deze hoedanigheid van personeelslid moet ook op zijn minst beoordeeld worden op het moment van de eerste aanvraag van verzoeker.

Indien we a contrario ervan uitgaan dat elke trainer met zijn informatie verdwijnt, hoe worden de topsporters dan opgeleid? Telkens opnieuw van nul?

Bovendien moeten de documenten van de eerste twee jaren van [de] opleiding [van X.] (trainer [H.S.]) naadloos zijn overgegaan op trainer [C.L.], aangezien deze overgang zich drie jaar geleden heeft voorgedaan toen beide trainers gewoon samen in dienst van VTV waren. Op dezelfde wijze zijn de dossiers van [C.L.] overgegaan op [J.V.H.], aangezien ook die twee bij die overgang gewoon samen in dienst waren. [J.V.H.], één van de twee laatste trainers die [X.] op VTV gehad heeft en bovendien de hoofdtrainer, heeft op 12 juni 2012 een document voor VTV (herneming niet-selectie) mee ondertekend, dus moet hij wel nog werkzaam zijn in VTV. Aldus kan hij alle informatie van het laatste jaar alsmede de overgeleverde informatie zonder probleem overdragen.

Ten derde kan verzoeker zich niet richten tot de betrokken derden, aangezien er geen enkele juridische band tussen hen en verzoeker bestaat.

Ten vierde, zelfs al zou verzoeker zich kunnen richten tot de betrokken ‘derden’ (quod non!), dan is het de decretale plicht van de bestuursinstantie de aanvrager behulpzaam te zijn bij het bekomen van die documenten (Openbaarheidsdecreet artikel 7). Aangezien [K.V.] de ‘technisch directeur’ is van het VTV-centrum was het reeds zijn taak alle nodige behulp-

zaamheid aan de dag te leggen voor het bekomen van de documenten sinds juli 2011, toen verzoeker hem hierom vroeg.

Ten vijfde is het een correcte interpretatie van het Openbaarheidsdecreet dat alle bestuursdocumenten waarover de bestuursinstantie overeenkomstig haar opdracht van openbaar belang zou moeten beschikken, maar in handen laat van derden, geacht moeten worden in het bezit te zijn van die instantie. Indien niet, volstaat het dat de bestuursinstantie zich gewoon van al haar documenten ontdoet om aan de openbaarheid te ontsnappen. De documenten die de status van bestuursdocumenten hadden toen de betrokken personeelsleden nog in dienst waren van de VTV, kunnen die status niet verliezen omdat de VTV het in haar eigen voordeel (omwille van de aansprakelijkheid!) niet nodig vindt om deze bij de beëindiging van de contractuele relatie zelf te bewaren. Indien VTV deze documenten niet wenst in haar bezit te hebben, doch volgens haar taak van openbaar belang wel zou moeten hebben, lijkt het erop dat die documenten van hun correcte administratieve doel zijn afgewend.

Conclusie: al het vorige moet ook worden gezien in het licht van het vorige arrest van Uw Hoge Raad in dezelfde zaak (punt 19): ‘Indien documenten, waarvan door hun aard in redelijkheid verwacht mag worden dat ze in het bezit zijn geweest van tussenkomende partij, zijn teloor gegaan, dan mag uit huidig arrest wel duidelijk zijn dat een loutere verklaring als bewijs hiervan niet mag volstaan’. Zolang VTV hier niet aan voldoet (aantonen van beëindiging van personeelsrelatie, aantonen waarom de betrokkenen hun dossiers aan de normale werking van de VTV zouden hebben onttrokken, aantonen welke acties zij hiertegen hebben ondernomen, ...), kan geen geloof worden gehecht aan de betrokken bewering van de Beroepsinstantie die verwijst naar de verspreiding van de documenten. [...]

c) Bewering van de Beroepsinstantie dat een deel van de informatie die op de server stond door de crash verloren is gegaan

Deze bewering heeft geen enkele relevantie voor het deel van de informatie van de server dat niet verloren is gegaan. Het document dat CEGEKA aan VTV heeft geleverd, zegt expliciet dat slechts de informatie is verloren gegaan die nieuw was ingebracht gedurende de enkele maanden voorafgaand aan de crash in juni 2011. Aangezien [X.] vijf jaar topsport in het kader van de VTV heeft gedaan, is er geen enkele excuus voor de andere informatie. Het document van CEGEKA stelt duidelijk dat deze informatie beschikbaar is.

De raadsman van VTV [...] bevestigt in haar verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst in de vorige zitting van Uw Hoge Raad in dezelfde zaak uitdrukkelijk (p 3) dat alle tennis-videobeelden (Dartfish en andere) en alle rapporten die [X.] zelf gedurende jaren in de DTC-agenda heeft ingebracht, waren verzameld op die gecrashte server. Die informatie is dus, volgens het bewijsmateriaal dat VTV zelf aandraagt, met uitzondering van enkele maanden, integraal beschikbaar!

[...]

d) Bewering van de Beroepsinstantie omtrent de ‘medische verslagen’

De Beroepsinstantie, op basis van de beweringen van VTV, miskent de eigenheid van sportmedische verslagen. De betrokken verslagen zijn sportmedische verslagen in de zin van de decreetgeving op het medisch verantwoord sporten.

De sportmedische verslagen zijn tools die door die keuringscentra worden gegenereerd ten voordele van de topsporter, ongeacht wie met hen werkt. Het zou pervers zijn te oordelen dat de topsporter zelf niet het gebruik zou mogen hebben van alle nuttige medische gegevens (in de brede zin!) die krachtens de wetgeving op het medisch verantwoord sporten ten voordele van hemzelf zijn gecreëerd.

Deze sportmedische verslagen staan los van de strikte ‘medische files’ die geneesheren enkel delen met andere geneesheren. De vaststelling dat de sportmedische keuringscentra die documenten meedelen aan niet-geneesheren (wat beantwoordt aan de decretale functie van die documenten) is het intrinsieke bewijs dat die rapporten te onderscheiden zijn van de eventuele ‘medische files sensu stricto’ die de betrokken artsen aanleggen. De sportmedische verslagen zijn vanzelfsprekend persoonlijk, maar juist persoonlijk in het voordeel van de sporter.

Anderzijds vermag een niet-geneesheer (VTV en Beroepsinstantie) op geen enkele wijze het ‘medisch geheim’ in te roepen, aangezien hij als niet-geneesheer zelfs niet in staat is dit concept te beoordelen. Als niet-geneesheer weigeren documenten te verschaffen op basis van medische criteria is een strafrechtelijk gesanctioneerde onwettige uitoefening van de geneeskunde. Een bestuursinstantie kan alleen vaststellen dat hij in de uitoefening van zijn opdracht van algemeen belang over een document beschikt en dat, als hij dat document rechtmatig heeft verkregen, dat document onder de Openbaarheidswetgeving valt.

Er is ook geen enkele aanwijzing dat de betrokken elektronische sportmedische verslagen in handen zouden zijn van ‘vroegere trainers’. In de logica van de VTV zou dit trouwens een catastrofe moeten zijn, aangezien dan derden over ‘medische geheimen’ zouden beschikken over personen met wie ze niets meer te maken hebben!

e) Stelling omtrent de rapporten van de sportmedische keuringscentra (waaronder Athlete’s Care zoals S.P.O.R.T.S.): VTV stuurt verzoeker wandelen naar de betrokken instanties. De beide genoemde instellingen behoren tot de negen officieel erkende keuringscentra. De documenten die zij opmaken hebben een officiële, decretaal bedoelde functie, die erin bestaat de betrokken topsporters medisch in de meest gunstige voorwaarden te laten trainen.

Beide genoemde keuringscentra maken deze keuringsverslagen op in elektronische vorm. Beide keuringscentra zijn officiële instanties die nog steeds krachtens de Vlaamse wetgeving op het medisch verantwoord sporten voor VTV werken en er is geen enkele reden om deze te beschouwen als ‘derden’ die buiten het bereik van VTV liggen.

Voor wat de sportmedische verslagen van de keuringscentra betreft, geldt hetzelfde als gesteld onder het vorige punt d).

Trouwens, in de periode dat [X.] niet meer de bijstand van VTV heeft gehad, hebben de keuringscentra van S.P.O.R.T.S. en [N.] ook sportmedi-

sche onderzoeken voor [X.] gedaan. Vanzelfsprekend heeft [X.] als atleet die sportmedische verslagen zelf ontvangen!!!

Trouwens, navraag heeft doen blijken dat noch S.P.O.R.T.S. noch Athlete's Care de jaarlijkse sportmedische keuring van [X.] hebben gedaan in 2010-2011: dit betekent dat ik alle Keuringscentra van Vlaanderen moet afbellen, zonder dat ik een datum heb, enz... Dit is absurd!.

d) en e) Het spreekt voor zich dat deze sportmedische verslagen de kern van het medisch verantwoorde sporten uitmaken. [...]

f) Bewering van de Beroepsinstantie dat de 'omzettingen van de fysiologische inspanningstesten in te respecteren hartslagzones' bij de betrokken sportartsen of keuringscentra moeten worden opgehaald

Het gaat hier om documenten opgemaakt door VTV zelf!!! Het zijn de documenten waarbij de conditietrainers op basis van de sportmedische verslagen (!!!) schema's maken ten behoeve van de sporter zelf. Met deze schema's (veelal in kleur) moet de sporter in staat zijn om zijn hartslagmetingen die hij instant registreert (Polarhartslagmeter) te interpreteren; de conditionele opdrachten worden dan ook door de trainers uitgedrukt als: 'Loop 10 minuten in gele zone', dan '2 minuten in rode zone', en zo voort. Dit is de grondslag voor de intervaltrainingen, de recuperatietrainingen, de opwarmingstrainingen, enz. Deze documenten werden opgemaakt door de conditietrainers (zo bijvoorbeeld de reeds ontslagen trainer [T.V.]), maar werden precies ter beschikking gesteld van alle trainers. Dit is de essentie van persoonsgerichte training! Trainers en topsporters die hun hartslagzones niet respecteren lopen het risico op overbelastingstraining!).

[...]

l) De bewering van de Beroepsinstantie dat het verzoek om alle sportresultaten 'te algemeen' zou zijn.

Het zijn precies deze documenten die VTV impliciet heeft ingeroepen in haar beslissing van 12 juni 2012 om te stellen dat [X.] niet aan de selectiecriteria heeft voldaan. Aangezien de eindtermen duidelijk stellen dat ook de langetermijnsdoelstellingen mee in rekening moeten worden gehouden, moet er toch gewoon een lijst bestaan van de resultaten van [X.] zoals die aan de Selectiecommissie is bezorgd geworden? Hoe heeft die anders beslissingen genomen?

[...]

m) De bewering dat verzoeker zich tot de nutritionist en de psychologen zelf moet richten

De heren [W., K. en V.D.] zijn nog steeds werkzaam voor VTV. De aanvraag van deze documenten is geschied in juli 2011.

[...]

n) De bewering van de Beroepsinstantie als zou 'alle communicatie tussen VTV en het Leonardo Topsportlyceum' doorgaans mondeling zijn gebeurd

Het is onmogelijk aan te nemen dat er over de leerling-topsporters die de officiële topsportrichting volgen geen leerlingendossier bestaat waarin VTV alle gegevens meedeelt die nodig zijn voor het uitreiken van de certificaten en de diploma's?

Tennis Topsport is een studievak in het topsportonderwijs. De eindtermen Topsport tennis voorzien uitdrukkelijk dat er een continu systeem moet zijn van evaluaties, afgesteld op doelstellingen. Die evaluaties moeten systematisch aan de klassenraad worden medegedeeld en op het schoolrapport worden ingevuld.

Dit kan toch niet mondeling???

[...]

o) De bewering van de Beroepsinstantie dat de gegevens die [X.] in het DTC systeem heeft ingebracht, bij de firma Milesstoon moet worden opgevraagd.

Het DTC systeem is gewoon een elektronische tool waardoor de topsporters permanent hun gegevens aan VTV doorgeven. Daarvan blijft niets ‘plakken’ aan het computerprogramma. Dit is perfect vergelijkbaar met de absurde idee dat verzoeker alle andere documenten bij Microsoft moet opvragen, omdat die in Word, Powerpoint of Outlook zijn opgemaakt. En om het belachelijke door te trekken: moet contact worden opgenomen met de pennenleverancier voor de handgeschreven documenten?

Trouwens, als [X.] deze kostbare gegevens over polsslag, vermoeidheid, ... lange jaren elke dag heeft ingevuld, was het de bedoeling dat de trainers dit dagelijks opvolgden, en verwerkten in de training van de volgende dag! Is VTV dan telkens voor elke leerling-topsporter die dit moest doen, ook elke dag naar Milesstoon getrokken? De inspanningsfysioloog diende deze gegevens elke dag te bewerken. Trouwens, deze persoon verricht nog steeds diensten voor VTV en is dus werkzaam bij het VTV.

[...]

p) De bewering van de Beroepsinstantie dat de privacy van andere individuen moet worden gerespecteerd en dat bepaalde informatie daarom op basis van het openbaarheidsdecreet niet kan worden geleverd

VTV heeft tot nog toe geen enkel document overgeleverd over de concrete wijze waarop [X.] zijn vijf jaar topsport heeft beoefend (noch sportmedisch, noch conditioneel, noch mbt de trainingen, de verantwoordelijke trainers, de retrainingsoefeningen, ...) en nu wordt meteen geschermd met de uitzonderingsgrond dat een document mogelijks ook op andere topsporters zou kunnen slaan.

Trouwens is het de verantwoordelijkheid van VTV om, in de pure hypothese dat er uitzonderlijke collectieve documenten zouden zijn, om de gegevens uiteen te halen. Het openbaarheidsdecreet is daar ook formeel over.

Anderzijds is niet alles waar een andere naam op staat, een document dat privacy impliceert. Wanneer [X.] met andere spelers in groep traint, is dit officiële sparring en is er geen enkel argument om dit document niet weer te geven. Zoals het openbaarheidsdecreet duidelijk zegt: het is een belangenafweging. Indien de Beroepsinstantie voor een concreet document de belangenafweging doet, dient zij op zijn minst mede te delen over welk type document het gaat.”

Beoordeling

Vooraf

20. Het is nuttig, om het middel eerst correct te situeren. Verzoeker betracht de nietigverklaring van een beslissing in het kader van de openbaarheid van bestuur. In zijn uiteenzetting geeft verzoeker echter ook kritiek op de inhoud van de beslissingen waarop de bedoelde bestuursdocumenten betrekking hebben: de eindtermen zijn niet nageleefd, een beslissing had meer uitvoerig gemotiveerd moeten zijn, de selectiecriteria zijn niet nageleefd, enzovoort. Die inhoudelijke klachten zijn, zoals ook al is opgemerkt *sub* 5.2.5, vreemd aan het geschil over de toepassing van de openbaarheidsregels. Er wordt hierna geen aandacht aan besteed, aangezien die kritiek, zelfs al ware ze gegrond, niet de nietigverklaring van de gedeeltelijk bestreden beslissing kan verantwoorden.

21. Verzoeker alludeert in zijn uiteenzetting op de behulpzaamheidsplicht en verwijst naar artikel 7 van het openbaarheidsdecreet. Dit artikel legt aan de “personeelsleden van instanties” op “om ieder natuurlijk persoon, rechtspersoon of groepering ervan die informatie zoekt waarover instanties beschikken, hierbij behulpzaam te zijn”. Het is, met andere woorden, een bepaling gericht tot de personeelsleden van de bestuursinstanties, niet tot de beroepsinstantie. De Raad ziet niet in hoe de beroepsinstantie deze decreetsbepaling schendt met de thans gedeeltelijk bestreden beslissing. Het decreet stelt nergens dat een tekortkoming aan deze verplichting moet leiden tot de gegrondheid van een beroep bij de beroepsinstantie, zonder onderzoek dus van de concreet voorliggende aanvraag en de redenen van haar afwijzing. In zoverre is het middel ongegrond.

Voor zover verzoekers beroep door de beroepsinstantie gegrond is verklaard

22. Lezing van de grieven van verzoeker noopt ertoe vast te stellen dat hij niet enkel in de punten g tot k kritiek formuleert over de uitvoering door

de VTV van de gedeeltelijk bestreden beslissing en dus op de beslissing in de mate waarin de beroepsinstantie het beroep inwilligt.

In punt c argumenteert verzoeker onder meer omtrent de tennisvideobeelden (Dartfish en andere), terwijl de gedeeltelijk bestreden beslissing leert dat het beroep van verzoeker op dit punt gegrond is en dat de VTV “alle informatie waarover zij beschikt [zal] bezorgen aan verzoeker”. Over de sportresultaten waarvan sprake in punt l, leert dezelfde beslissing dat de VTV die aan verzoeker zal bezorgen in de mate dat hij zelf de tennisresultaten van zijn zoon niet kent en op de website van de VTV niet kan terugvinden. Verzoeker ontkracht voorts niet dat, zo hij met zijn vraag naar “alle sportresultaten” nog andere documenten beoogde, de beroepsinstantie dit terecht als “te algemeen” heeft verworpen.

23. Om de redenen uiteengezet *sub* 16 is het middel in zoverre niet ontvankelijk.

Voor zover verzoekers beroep door de beroepsinstantie “wordt afgewezen als ongegrond, voor zover het gaat om de openbaarmaking van bepaalde documenten die afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer”

24. Het beroep “wordt afgewezen als ongegrond, voor zover het gaat om de openbaarmaking van bepaalde documenten die afbreuk zou doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer”. Die conclusie moet echter wel worden gelezen in samenhang met een overweging van de beroepsinstantie, die de woorden “voor zover” in die zin kwalificeert dat hieruit blijkt dat de afwijzing in wezen een gedeeltelijke gegrondverklaring inhoudt.

De beroepsinstantie overweegt immers “dat in de mate van het mogelijke uiteraard wel moet worden gestreefd naar een gedeeltelijke openbaarmaking in dat geval van die desbetreffende documenten, zoals voorgeschreven door artikel 9 van het openbaarheidsdecreet”.

Voor zover de VTV bijgevolg nalaat om tot gedeeltelijke openbaarmaking over te gaan overeenkomstig artikel 9 van het openbaarheidsdecreet, moet worden herhaald hetgeen reeds *sub* 16 is overwogen.

25. Verzoeker wenst dat de beroepsinstantie meedeelt “over welk type document het gaat”. Blijkens de gedeeltelijk bestreden beslissing evenwel heeft de beroepsinstantie dat ook gedaan: het betreft “verslagen, rapporten, evaluaties”. Verzoeker maakt niet duidelijk op welke wijze de beroepsinstantie het openbaarheidsdecreet, inzonderheid artikel 13, 2°, zou schenden.

26. De Raad van State valt verzoeker bij waar hij *in abstracto* opmerkt dat niet voor elk document waarop persoonsgegevens staan enkel om die reden de bekendmaking ervan een ongeoorloofde inmenging in de persoonlijke levenssfeer impliceert. Verzoeker geeft echter slechts één concreet voorbeeld, namelijk als zijn zoon “met andere spelers in groep traint”. Hij preciseert dan weer niet wat hij bedoelt met “dit document”: spelen in groep is immers geen bestuursdocument maar een activiteit. Verzoeker slaagt er dus niet in, ook maar één door hem opgevraagd document te vermelden dat volgens hem ten onrechte geheel of deels aan de openbaarmaking is onttrokken op grond van de toepassing, door de beroepsinstantie, van artikel 13, 2°, van het openbaarheidsdecreet.

In die mate is het middel niet onderbouwd.

27. Hieruit volgt dat de kritiek onder punt p niet ontvankelijk is.

Voor zover verzoekers beroep door de beroepsinstantie zonder voorwerp is verklaard omdat het ziet op werkelijk ‘onbestaande documenten’

28. Het openbaarheidsdecreet houdt een positieve verplichting in voor de aan de openbaarheidsregels onderworpen bestuursinstanties om zich zo te organiseren dat aan de verplichting tot openbaarmaking kan worden voldaan. Die verplichting ziet echter op bestaande bestuursdocumenten en houdt niet een verplichting in om op vraag van een burger niet-bestaande documenten samen te

stellen, zelfs niet indien dit slechts de aggregatie is van andere, wel bestaande documenten.

Opdat een bestuursinstantie zou beschikken over een bestuursdocument, is het dus noodzakelijk dat dit document heeft bestaan en ten minste dat het nog bestaat op het ogenblik van de aanvraag.

Onbestaande documenten zijn onbestaande documenten. Dit is in de eerste plaats het geval als ze nooit hebben bestaan – *in casu* bijvoorbeeld een uniek, gecentraliseerd dossier met alle informatie over X. – waarmee het geval gelijk is te stellen dat de informatie niet op een drager is vastgelegd – zoals een mondelinge communicatie met de school.

Een aanvraag tot openbaarmaking van dergelijke onbestaande documenten is zonder voorwerp.

Op te merken hierbij valt, dat het openbaarheidsdecreet aan de bestuursinstantie niet de verplichting oplegt om naar aanleiding van een aanvraag informatie in te zamelen of te centraliseren, om een ‘nieuw’ document te genereren of om de beschikbare informatie tot een nieuw document te verwerken of ze te analyseren. De afzonderlijk beschikbare informatie vormt eventueel wel één of meerdere bestuursdocumenten die dan wel toegankelijk moeten zijn.

29. Deze gedachtegang over de onbestaande documenten geldt in de tweede plaats ook voor documenten die, om welke reden ook, teloor zijn gegaan – bijvoorbeeld door een gecrashte server of door het onherstelbaar wissen van een digitaal bestand zoals een geluids- of beeldopname. Het is dus niet anders indien het document wel ooit bestond, maar verloren is gegaan. Het openbaarheidsdecreet verplicht er niet toe om dit document ‘opnieuw’ aan te maken of het te reconstrueren, vooropgesteld nog dat dit mogelijk zou zijn.

Hierbij valt op te merken dat het zonder belang is, wat de reden is van het verdwijnen van het document: verlies of vernietiging door overmacht, toeval, onzorgvuldigheid, moedwilligheid of andere oorzaken kunnen niet verhinderen dat het document niet meer bestaat. Eventueel kan dit contractuele, buitencontractuele, tuchtrechtelijke of strafrechtelijke gevolgen hebben voor (organen van) de bestuursinstantie, maar dat staat los van de openbaarheidsregeling.

30. Ten slotte is voor de vraag naar openbaarmaking van onbestaande documenten nog steeds zonder belang of het onbestaande bestuursdocument volgens bepaalde regelgeving of op grond van algemene beginselen van behoorlijk bestuur wel degelijk had moeten bestaan, of in een andere vorm had moeten bestaan. Die andere regelgeving, en niet het openbaarheidsdecreet, verplicht de instantie dan om het document op te stellen of aan te vullen.

31. Indien de beroepsinstantie na een onderzoek, waarbij ditmaal ook een plaatsbezoek, tot de conclusie komt dat een document onbestaande is, ontkracht verzoeker die vaststelling niet door ze in twijfel te trekken, door ze louter te weerspreken of ze ongeloofwaardig te noemen.

32. Wat voorafgaat leidt tot de vaststelling dat de kritiek van verzoeker over het gecentraliseerd dossier in punt a en over de mondelinge communicatie in punt n, wordt verworpen. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de beroepsinstantie ten onrechte heeft geoordeeld dat het om onbestaande bestuursdocumenten gaat.

In zoverre verzoekers beroep door de beroepsinstantie zonder voorwerp is verklaard omdat het ziet op “onbestaande bestuursdocumenten” in de zin dat het informatie is “waarover de vzw VTV niet beschikt”

33. De beroepsinstantie gaat ervan uit dat de VTV sommige documenten niet openbaar moet maken, omdat de VTV over deze documenten “niet beschikt”.

34. Hiermee alludeert de beroepsinstantie erop, dat een bestuursdocument informatie is “waarover een instantie beschikt” (artikel 3, 4°, van het openbaarheidsdecreet) en dat de aanvraag tot openbaarmaking “is gericht aan de instantie die over het bestuursdocument beschikt” (artikel 17, § 3, van het openbaarheidsdecreet). Dit zijn dus geen ‘onbestaande’ documenten in de letterlijke zin, namelijk dat ze denkbeeldig zijn, dat ze niet-zijn – de documenten zijn wel ergens terug te vinden, maar de bestuursinstantie in kwestie heeft ze niet onder zich.

35. Verzoeker betoogt dat de VTV wel over die documenten beschikt, zelfs indien zij die niet in haar bezit heeft, omdat ze zijn opgesteld in haar opdracht of omdat ze bij personeelsleden of voormalige personeelsleden zijn te situeren. Aldus nodigt verzoeker de Raad uit de draagwijdte te onderzoeken van de term ‘beschikken (over)’, in de zin van het openbaarheidsdecreet.

36. Een definitie van ‘beschikken’ in en voor de toepassing van het voormelde decreet ontbreekt.

De term ‘beschikken’ moet dan ook worden uitgelegd aan de hand van de spraakgebruikelijke betekenis, rekening houdende met de context van de bepalingen waarin de term in het decreet is gebruikt en de overige bepalingen van het decreet.

In de spraakgebruikelijke betekenis dient ‘beschikken (over)’ als onovergankelijk werkwoord opgevat te worden als “er naar welbevallen gebruik van (kunnen) maken, tot zijn dienst hebben”.

De decreetgever preciseert dat een document “in het bezit van een personeelslid van een instantie wordt geacht toe te behoren aan de instantie voorzover het bestuursdocument betrekking heeft op de uitoefening van de functies van de instantie” (artikel 8, § 1, eerste lid) en dat een bestuursdocument van een instantie dat in een archief wordt neergelegd eveneens een document is

“waarover deze instantie beschikt” (artikel 8, § 2). Hierdoor “wordt verhinderd dat een document aan de openbaarmaking wordt onttrokken louter door het feit dat een personeelslid zou beweren dat bepaalde gegevens zijn persoonlijk bezit zijn of zich bij hem thuis bevinden” (*Parl.St.* VI.Parl. 2002-03, nr. 1732/1, 21) en het neerleggen van een bestuursdocument in een archief kan “nooit voor gevolg hebben dat een instantie hierdoor zou kunnen ontsnappen aan haar openbaarheidsverplichting” (*ibidem*, 22).

Het feit dat en de redenen waarom de decreetgever het opnemen van deze preciseringen in het decreet nuttig heeft gevonden, samen met de zo-even aangehaalde spraakgebruikelijke betekenis van ‘beschikken over’ doet de Raad van State besluiten dat de beroepscommissie er terecht van uitgaat dat de vzw VTV in principe niet ‘beschikt’ over informatie indien zij op het ogenblik van de aanvraag niet zelf “in het bezit” is van dit document. Zij beschikt over bestuursdocumenten die materieel, stoffelijk berusten bij haar diensten.

37. Dat de instantie mogelijk in het verleden wel in het bezit was van het document, laat niet toe tot een ander besluit te komen. De reden waarom zij het document niet meer in haar bezit heeft is in principe ook irrelevant, zoals reeds opgemerkt *sub* 29 met betrekking tot werkelijk onbestaande documenten. Verzoeker vergist zich dus als hij meent dat een bestuursdocument zijn “status” niet kan verliezen louter omdat de VTV “het niet nodig vindt” die documenten zelf te bewaren. Voor zover verzoeker hiervan uitgaat, faalt het middel naar recht.

38. In beginsel terecht besluit de beroepsinstantie dan ook dat het beroep met betrekking tot documenten die niet in het bezit zijn van de VTV zonder voorwerp is, wat niet uitsluit dat op de vzw VTV een beperkte behulpzaamheidsverplichting rust. Artikel 17, § 3, tweede lid, van het openbaarheidsdecreet bepaalt immers dat indien een aanvraag wordt gericht “aan een instantie die het bestuursdocument niet in haar bezit heeft”, die instantie de aanvraag moet doorsturen “naar de instantie die het document vermoedelijk in haar bezit heeft”. Uitgangspunt om al dan niet over een document te beschikken is dus, alweer, dat het

document materieel “in het bezit” is van de bestuursinstantie. De verplichting tot doorverwijzing bevestigt enkel de aangenomen lezing van ‘beschikken’.

39.1. De regel – en dus de conclusie van de beroepsinstantie – geldt weliswaar, als gezien, niet absoluut, inzonderheid niet als het document in het bezit is van een personeelslid.

39.2. Nagegaan moet worden of de personen waar de documenten geacht worden te berusten, al dan niet personeelsleden zijn van de VTV.

39.3. Verzoeker beweert in punt b, in algemene termen, dat dit wel het geval is en dat de beroepsinstantie niet heeft aangetoond dat de personeelsband verbroken is. In punt m betoogt hij dat de nutritionist en de psychologen “nog steeds werkzaam [zijn] voor de VTV”, waarbij in het ongewisse blijft of dit “werkzaam zijn” als personeelslid van de VTV is of in een andere hoedanigheid.

39.4. Minstens van sommige personen laat het dossier evenwel uitschijnen dat de bewering dat zij (nog) personeelslid zijn van de VTV niet klopt, aangezien de bedoelde personen niet langer als trainer voor de VTV werken en door deze laatste zelfs ontslagen zijn. Ook verzoeker meldt zelf in zijn memorie van wederantwoord dat twee trainers door de VTV ontslagen zijn.

De verwerende partij betoogt in haar laatste memorie “dat door het Auditoraat zelf geen specifieke onderzoeksverrichtingen op het vlak van het bestaan en de aanwezigheid, bij wie ook, van bijkomend bekend te maken documenten werden gesteld”. De verwerende partij mag hiermee een feitelijk correcte vaststelling maken, maar is zelf slecht geplaatst om op een aanvullend onderzoek aan te sturen. Het is in de eerste plaats immers haar beroepsinstantie die dit onderzoek moest doen. Weliswaar moet de beroepsinstantie niet, zoals verzoeker meent, aantonen dat de personeelsband verbroken is – dat valt de bestuursinstantie toe – maar zij moet wel het onderzoek ernaar voeren. De verwerende partij zelf, vervolgens, is ernstig in gebreke gebleven om de noodzakelijke medewer-

king aan de rechter te verlenen op dit vlak door geen enkel verweer ten gronde te voeren.

39.5. Op grond van de motivering van de bestreden beslissing en de aan de Raad voorgelegde stukken, blijkt niet dat de beroepsinstantie het onderzoek op dit punt naar behoren heeft gevoerd. In zoverre is, zo al niet de openbaarheidswetgeving, minstens het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden en is het middel gegrond.

Deze opmerking geldt ook voor de in punt f bedoelde omzettingen van de fysiologische inspanningstesten, in de mate waarin verzoeker hiervoor is doorverwezen naar een inspanningsfysioloog.

40.1. Het principe, dat de documenten daadwerkelijk en fysiek in het bezit moeten zijn van de bestuursinstantie kent nog een andere uitzondering. In dezelfde gedachtegang als voor de personeelsleden waarover een instantie gezag kan uitoefenen, moet een instantie immers worden geacht over een bestuursdocument te ‘beschikken’ indien zij er op andere gronden “naar welbevallen gebruik van (kan) maken, tot haar dienst hebben”. In dit verband preciseert de memorie van toelichting bij het openbaarheidsdecreet dat “ook informatie die een derde verplicht ter beschikking moet houden van de [...] bestuursinstanties moet beschouwd worden als informatie waarover een instantie beschikt” (*Parl.St. VI.Parl. 2002-03, nr. 1732/1, 13*). Zo is het denkbaar dat een bestuursinstantie zich kan beroepen op contractuele verplichtingen die een derde heeft jegens de instantie, om de informatie op te vragen; in dat geval is die informatie ook te beschouwen als een bestuursdocument waarover de instantie beschikt. Doorverwijzen naar “de instantie die het document vermoedelijk in haar bezit heeft” volstaat dan niet.

40.2. Welnu, uit de bestreden beslissing en de aan de Raad voorgelegde documenten blijkt niet of de beroepsinstantie heeft nagegaan of de vzw VTV met betrekking tot de documenten waarvoor verzoeker is doorverwezen, al

dan niet in de voormelde zin over de documenten ‘beschikt’. In zoverre is, zo al niet de openbaarheidswetgeving, minstens het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden en is het middel eveneens gegrond.

40.3. Verzoeker betoogt in de punten c en o dat de VTV wel over bepaalde documenten beschikt, namelijk de gegevens ingebracht in de DTC-agenda. Hij brengt evenwel niet het minste bewijs aan, of zelfs begin van bewijs, om te ontkrachten wat de beroepsinstantie hierover heeft vastgesteld bij haar plaatsbezoek, namelijk dat de VTV die informatie niet kan bezorgen omdat de informatie die de sporters met dit computerprogramma invullen rechtstreeks bij een externe onderneming terecht kwam. De Raad neemt aan dat de informatie dus niet in het bezit is van de VTV. Dit neemt niet weg dat evenmin uit de stukken die voorliggen kan worden vastgesteld of deugdelijk is nagegaan in welke verhouding die onderneming staat tot de VTV en of de VTV op grond van die verhouding toch geacht kan worden over de informatie te beschikken.

In punt d gaat verzoeker in op de “Bewering van de Beroepsinstantie omtrent de ‘medische verslagen’” en gaat hij in op het medisch geheim. De Raad van State kan echter in de thans gedeeltelijk bestreden beslissing geen op de medische verslagen te betrekken ‘beweringen’ terugvinden van de beroepsinstantie van welke aard ook, laat staan over het medisch geheim. De beroepsinstantie stelt omtrent die verslagen enkel vast dat de VTV “de informatie waarover zij beschikt al meegedeeld [heeft] aan Marc Veys” en voor meer informatie doorverwijst “naar de behandelende artsen (groepspraktijk van dr. [C.G.] en dr. [E.S.] [...])” en zij beslist overeenkomstig dat “naast de door de VTV al ter beschikking gestelde informatie aan Marc Veys, [...] verzoeker [wordt] doorverwezen voor meer informatie naar de behandelende artsen”. De Raad van State neemt aan dat deze artsen geen personeelsleden zijn van de VTV – verzoeker beweert zulks ook niet. Dit neemt niet weg dat niet blijkt of de beroepsinstantie heeft nagegaan of er een juridische verhouding bestaat tussen de VTV en deze artsen waardoor de VTV geacht moet worden toch over de medische verslagen te beschikken. Deze opmerking geldt ook voor de in punt f bedoelde omzettingen van de fysiologische

inspanningstesten, in de mate waarin verzoeker hiervoor is doorverwezen naar deze artsen en voor de in punt m genoemde personen, indien zou blijken dat zij geen personeelslid zijn van de VTV maar derden.

40.4. Met betrekking tot de rapporten van de keuringscentra, bedoeld in punt e, stelt verzoeker dat die centra “officieel erkende keuringscentra” en “officiële instanties” zijn. In dat geval evenwel volstaat voor de VTV dat zij verzoeker doorverwijst met toepassing van artikel 17 van het openbaarheidsdecreet. Zoals verzoeker punt e heeft aangebracht, kan het dus niet tot de gevraagde negatiefverklaring leiden. Deze opmerking geldt ook voor de in punt f bedoelde omzettingen van de fysiologische inspanningstesten, in de mate waarin verzoeker hiervoor is doorverwezen naar deze keuringscentra.

In de memorie van wederantwoord betoogt verzoeker dat hij contact heeft opgenomen met de betrokken keuringscentra en dat zij “verwijzen naar de instantie die deze dossiers reeds hebben gekregen: te weten VTV”. Deze bewering is echter door geen enkel stuk gestaafd, zodat de Raad er geen rekening mee mag houden.

41. Het middel is in de *sub* 39 en 40 aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 14 juni 2012 van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie – afdeling openbaarheid van bestuur, met als kenmerk OVB/2012/36ter, doch slechts in de mate dat deze beslissing Marc Veys voor de openbaarmaking van bepaalde bestuursdocumenten verwijst naar in de beslissing met naam genoemde natuurlijke personen en rechtspersonen.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 december 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren